

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi L. C.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. I AS 15/24, na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 października 2024 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 1 sierpnia 2024 r. L. C. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie I AS 15/24.

Skarżący powołując się na art. 11 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) wskazał, że do dnia sporządzenia skargi na przewlekłość nie rozpoznano skargi wniesionej 10 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie we wspomnianym przepisie. Jest to katalog zamknięty, który nie może zostać poszerzony o żadne inne postępowanie mieszczące się poza jego zakresem. W katalogu tym nie zawarto postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Prowadzi to zatem do wniosku, że skarga na przewlekłość postępowania w takich przypadkach nie przysługuje (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 września 2019 r., I NSP 94/19; z 13 kwietnia 2018 r., KSP 14/18; z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; z 11 lutego 2015 r., KSP 1/15).

W niniejszej sprawie przedmiotem skargi wniesionej przez L. C. jest postępowanie dotyczące przewlekłości postępowania. Z tego powodu, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę na przewlekłość – jako niedopuszczalną – należało pozostawić bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

R.G.